

deles vist maatte gjøres til Gjenstand for Overveielse, for om muligt at faae Marschpengene forhøiede. Seg skal kun hertil knytte den Bemærkning, at, forsaavidt der har foreligget enkelte Tilfælde, hvor der har været Tvivl om, paa hvilken Maade Marschpengene skulde beregnes, saa har det altid været min Bestræbelse at komme til et Resultat, der saavidt muligt kunde raade Bod paa Kingheden af det lovbestedte Beløb.

Ingerslev: Seg finder mig beføiet til at udtale min Tak til den høitærede Justitsminister for Iværksættelsen af den Foranstaltning med Hensyn til Marschpengene, at nemlig Mandskabet, istedetfor at det før maatte hente denne ubethdelige Reise-Godtgjørelse langveis fra, nu faae Pengene overmaade bekvemt udbetalt; det er en Foranstaltning, der maa paastjønnes. — Hvad den anden Deel af denne Sag angaaer, nemlig Marschpengenes Ubethdelighed, da glæder det mig, at Justitsministeren er bleven opmærksom derpaa. Seg slutter mig ganske til, hvad den ærebe 1ste Landssthingsmand for 7de Kreds (Zensen) hdtrede herom. Det forekommer mig, at det er, jeg kunde næsten sige et uanstændigt, men i ethvert Fald et høist utilstræffeligt Veberlag, der ydes en Mand for saaledes at reise til et maaffee fra den Egn, hvor han har hjemme, fjerntliggende Sted for at indtræde i Armeen.

Indenrigsministeren: Det Spørgsmaal som den ærebe 7de Landssthingsmand for 2den Kreds (Hasle) før bragte paa Bane, nemlig om det ikke kunde være hensigtsmæssigt at foretage en Omordning af Veivæsenet og navnlig af sammes Administration, har, som han selv bemærkede, allerede været under Forhandling i det andet Thing; jeg havde der Leilighed til at bemærke, hvad jeg skal gjentage her, at jeg ganske vist er tilbøielig til at ansee det for heldigt, om man kunde komme til en Ordning, hvorved den lokale Administration af Veivæsenet forenedes for Hovedlandveienes Vedkommende og for de Veie, der høre under Amtene, og jeg tilføiede der, hvad jeg ligeledes her skal gjentage, at jeg ganske vist skal tage Sagen under nøie Overveielse og see,

hvorvidt jeg maatte kunne forelægge Rigsdagen Noget i denne Retning, forsaavidt jeg maatte vedblive at være Indenrigsminister, indtil Rigsdagen næste Gang samles. Seg udtalte ogsaa, at man dog vistnok gjorde sig nogen Illusion om, hvad der kunde opnaaes ved en saadan Foranstaltning, og at navnlig den større Økonomi, der derved ventedes opnaaet, maaffee i det Hele vilde vise sig mindre, end man skulde antage, idet jeg bemærkede, at der i alle Tilfælde ved Siden af Overdragelsen af disse Veie til Amternes Administration maatte etableres et ikke ringe Tilshyn fra Statens Side dermed, og den Bestyrelse af Hovedlandveivæsenet, der for Tiden finder Sted igjennem Ingeniørkorpsen, troer jeg giver en fuldkommen Garanti, og jeg troer, at det vilde være uforsvarligt paa een Gang at overlade saa kostbare Veie til Amtene, uden at sikke sig, at de nogensinde holdtes vedlige i den samme Stand. Dernæst skal jeg bemærke, at denne Omordning vil kunne støde paa Vanskeligheder, navnlig med Hensyn til Tidspunktet, da den skulde gennemføres. Der kan navnlig være Anledning til at opsætte en saadan Omordning i de Amter, hvor Anlæg af Jernbaner kan antages at ville fremkalde nye Forhold, og hvor da Spørgsmaalet om, hvilke Veie der fremdeles skulde betragtes som vigtigere, og hvilke der skulde betragtes som mindre vigtige, vil kunne stille sig ganske anderledes i Løbet af saa Aar.

Den ærebe 1ste Landssthingsmand for 7de Kreds (Zensen) berørte Spørgsmaalet om Sandflugtsvæsenets Ordning, og antydede, at han antog, at man ved en bedre Ordning deraf vilde kunne opnaae en betydelig Besparelse i det Bidrag, der nu fra Statens Side ydes denne Green af Administrationen. Det er en Sag, der i flere Aar har ligget mig varmt paa Hjertet, og der har ogsaa gjentagne Gange været gjort Forsøg paa en Omordning deraf. Jeg troer, at det vilde være meget hensigtsmæssigt, om man mere end hidtil vilde benytte de lokale og kommunale Autoriteter ved denne Sags Gjennemførelse, naattet man ved Siden deraf dog maatte bibeholde et Tilshyn fra Statens Side. Ogsaa denne Sag skal jeg fremdeles have for Øie, og mulig, forsaavidt jeg seer mig istand dertil, fremkomme med